

Betænkning

over forslag til lov om svangerskabsafbrydelse m. v.

(Afgivet af udvalget den 5. marts 1970).

Udvalget har holdt 9 møder og har herunder haft samråd med justitsministeren og indenrigsministeren.

Udvalget har stillet en række spørgsmål til skriftlig besvarelse.

Spørgsmålene samt svarene fra justitsministeren og indenrigsministeren er optrykt som et særligt bilagshæfte til betænkningen. I bilagshæftet er endvidere optrykt en fra justitsministeriet modtaget skrivelse fra statens åndssvageforsorg sammen med et i justitsministeriet udarbejdet notat samt en skrivelse fra de gynækologiske medlemmer af mødrehjælpens samråd i Storkøbenhavn ligeledes med et i justitsministeriet udarbejdet notat.

Bevægelsen Unge Kristne og Folkekirken 8. Brigade har haft foretræde for udvalget for at protestere mod lovforslaget. Direkte er der til folketinget sendt skriftlige henvendelser, der protesterer mod lovforslaget, med i alt ca. 11.000 underskrifter. Hertil kommer, at udvalget fra justitsministeriet har modtaget protestskrivelser med i alt ca. 29.000 underskrifter.

Protestskrivelserne angiver for en stor dels vedkommende, at underskriverne er af forskellig politisk og religiøs opfattelse. En del af de protesterende mener, at afbrydelse af svangerskab alene skulle kunne begrundes i fare for moderens liv eller helbred.

Udvalget skal heroverfor bemærke, at vedtagelsen af loven i 1937 med de senere ændringer, senest gældende lov af 1956, har taget stilling hertil og principielt vedtaget at indføre yderligere indikationer for adgang til afbrydelse af svangerskab.

Mange af de protesterende henviser som modforanstaltning til den udvej at oprette flere mødrehjem og til tilbud om formidling

af adoption af de nyfødte børn, hvis mødre ikke ser sig i stand til at tage sig af dem.

Udvalget bemærker, at anbringelse af de gravide kvinder på mødrehjem ikke er en løsning på de problemer, som i lovforslaget anføres som årsager til tilladelse til afbrydelse af et svangerskab — og da slet ikke for de kvinder, der har eget hjem, eller som har børn i forvejen.

Udvalgets medlemmer kan ikke gå ind for det synspunkt, som er anført i de foranævnte henvendelser, at en kvinde, der venter et barn, skal — direkte eller indirekte — opfordres til at adoptere sit barn bort. Hvis en mor ønsker at bortadoptere sit barn, må det være på grundlag af hendes eget ønske derom, og en sådan beslutning bør ikke kunne træffes før efter fødslen, og før hun har fået vejledning om samfundets muligheder for at støtte hende, således at hun kan beholde sit barn.

Udvalget har med tilfredshed konstateret, at mange af henvendelserne giver udtryk for et ønske om, at samfundet yder støtte til kvinder i en vanskelig situation i forbindelse med graviditet eller et barns fødsel — enkelte giver også udtryk for, at samfundet har en pligt til at hjælpe.

En af henvendelserne peger bl. a. på, at familieplanlægningen i Danmark kan og bør løses ved oplysning og økonomisk hjælp til de dårligst stillede.

Udvalget er enig i, at familieplanlægning er bedre end abort.

Derfor ser udvalget det som sin opgave at pege på mulighederne for at forebygge et uønsket svangerskab.

I de senere år er der udført en del arbejde for at udbrede kendskabet til svangerskabsforebyggende midler, først og fremmest